

Anderson Rodger, roepnaam Andy, wordt in Port Arthur, Ontario geboren op 18 juni 1913.

Hij is de zoon van William Rodger en Agnes Rodger, geboren Dann.

Zijn ouders zijn gescheiden in de jaren twintig. Als Andy dienst neemt in juli 1942 vertelt hij dat hij zijn vader al zo'n twintig jaar niet heeft gezien.

De volkstelling van 1931 geeft aan dat zijn moeder hertrouwd is met Robert Pateman en dan met Andy en haar nieuwe man in Fort William, Ontario woont.

Bij zijn aanmelding in Port Arthur, Ontario wordt vastgelegd dat hij bij de United Church of Canada (Protestants) hoort en dat Engels zijn spreek- en schrijftaal is.

Andy heeft na de basisschool verder gestudeerd. Dit was mogelijk gemaakt omdat hij van zijn oma van moeders kant een legaat had gekregen.

Vier jaar aan de Queen's University in Kingston, Ontario en drie jaar aan de Osgoode Hall Law School in Toronto had hij volgemaakt.

Aan de universiteit had hij geschiedenis, politicologie en economie als studierichting gekozen. Aan de Osgoode Hall Law School was 'rechten' uiteraard de richting.

In 1939 werd Andy officieel toegelaten tot de balie.

Andy heeft nog een half jaar als jurist gewerkt, een geldelijke tegemoetkoming heeft hij daarvoor niet gehad.

Daarom maakt hij de overstap naar de vliegtuigdivisie van Canada Car and Foundry Ltd. Bij zijn vrijwillige aanmelding voor het Canadese leger in 1942 heeft hij daar tweeëneenhalf jaar gewerkt. Het laatste jaar als inspecteur.

In de jaren veertig maakte Canadian Car & Foundry (CC&F) de overstap van spoorwegmaterieel naar vliegtuigfabricage. Het werd het grootste van Canada tijdens de Tweede Wereldoorlog. Het bedrijf bouwde duizenden militaire vliegtuigen en bood tegelijkertijd veel werk aan vrouwen in niet-traditionele industriële functies. Belangrijke mijlpalen en vliegtuigen uit de jaren 40:

Hawker Hurricane: CC&F bouwde 1.451 van deze cruciale gevechtsvliegtuigen voor de Royal Air Force, die een belangrijke rol speelden in de Slag om Groot-Brittannië.

Andy gaat na zijn aanmelding naar de keuring. De gebruikelijke aantekeningen worden gemaakt; 1,78 m groot; 66 kg zwaar; groene ogen en bruin haar.

Speciaal wordt een aantekening gemaakt van een litteken als gevolg van een herniaoperatie en van twee inentingspokken in de linkerarm.

Ook vastgelegd wordt dat hij al acht jaar een bril draagt.

Zijn rechteroog functioneert niet goed, daarbij komt dat hij niet één oog dicht kan doen zonder het andere ook te sluiten. Op de schietbaan speelt hem dat parten. Andy's sportieve achtergrond is ook beperkt door zijn 'probleem oog'. Hij heeft nog 5 jaar basketbal gespeeld toen hij naar de highschool ging. In golf is hij nog wel actief. Zijn sociale contacten zijn goed, hij is lid van een kerkelijke jeugdvereniging, hij maakt reportages voor de nieuwsbrief van de universiteit en fotografeert graag.

Ook is hij, als jurist, lid van de 'Law Society' van Noord-Canada.

De militaire loopbaan van Andy begint in het districtsdepot in Port Arthur en een week later wordt hij overgeplaatst naar Winnipeg, Manitoba voor de basistraining.

In augustus '42 vraagt en krijgt hij toestemming van de militaire autoriteiten om te trouwen.

Op 19 september wordt Mariette Marie Berthe Gorman zijn echtgenote. Zij is assistente in een bibliotheek.

Eind september '42 wordt Andy overgeplaatst naar Camp Shilo in Manitoba voor een voortgezette training.

Andy wordt ingedeeld bij Queen's Own Cameron Highlanders of Canada (QOCH of C) maar blijft in Camp Shilo.

Eind november '42 wordt hij bevorderd tot Lance/Corporal.

In januari 1943 wordt een eerste beoordeling opgemaakt. Zijn leercapaciteit is hoog, verder observeert hij prima en denkt logisch na.

Hij heeft voldoende zelfvertrouwen en ziet overwegend de zonnige kant van de zaken.

Hij wordt gezien als een geschikte kandidaat officier. Andy wordt geplaatst bij de opleiding voor officieren, ook in Camp Shilo.

Na enige weken verlof in juli '42 gaat hij, als cadet-luitenant, begin oktober naar Long Branch, Ontario voor een cursus 'chemische oorlogsvoering'.

In Long Branch is ook de Canadian Small Arms School (CSAS) gevestigd. Dat is de volgende plek waar de kennis van Andy wordt uitgebreid.

De CSAS is de belangrijkste trainingsfaciliteit voor tactische en wapentraining van het Canadese leger tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hoofdtak: het opleiden van officieren en onderofficieren tot instructeurs voor essentiële pelotons- en sectiewapens.

Ook deze fase komt Andy snel en geslaagd door. Eind november 1943 promoveert hij tot 2^e Luitenant. Net na de jaarwisseling 1943/1944 wordt hem de medaille voor vrijwillige dienst toegekend. (CVSM)

Ondertussen wordt, sinds eind 1943, op regeringsniveau onderhandeld om Canadese officieren toe te staan in het Britse leger te dienen.

Andy heeft zich aangemeld om als officier naar het Verenigd Koninkrijk te gaan en uitgeleend te worden aan een Britse eenheid.

Hij wordt geselecteerd en krijgt CANLOAN-nummer CDN/429.

CANLOAN-officiëren

Het Britse leger had in het najaar van 1943 een groot tekort aan luitenants en kapiteins bij de infanterie.

Rangen die o.a. horen bij functies als pelotons- of compagniescommandant.

Deze officieren bij de infanterie zijn bij acties in de voorste linies te vinden.

Het Britse leger had toen al enige jaren op meerdere fronten gevochten en de verliezen in de genoemde functies waren groot. Met de geplande invasie in het vooruitzicht zou dat een groot probleem gaan vormen.

In Canada was er een overschot aan deze jonge officieren, gemotiveerd en bereid om aan de strijd deel te nemen.

Na veel Brits-Canadees overleg kwam er in februari 1944 groen licht voor de volgende opzet:

- Maximaal 1.450 infanterie en 50 logistieke officieren kunnen worden uitgeleend.
- Deelname uitsluitend op vrijwillige basis.
- Betaling naar Canadese normen door Canada.
- Leeftijdsgrenzen: 33 jaar voor luitenants, 37 jaar voor kapiteins.
- De Britse regels voor promotie zullen toegepast worden.
- Indien nodig kunnen de officieren door Canada teruggeroepen worden.
- Het geheel krijgt de codenaam CANLOAN.

Men verwachtte een grote aanmelding in Canada omdat veel officieren dachten een snellere promotie te maken door deelname aan de strijd. Anderen waren dermate gefocust op inzet dat ze zich terug lieten zetten in rang om in aanmerking te komen.

Toch werd het vooraf geschatte aantal aanmeldingen niet gehaald.

Uiteindelijk werden 623 infanterie- en 50 logistieke officieren geselecteerd.

Ze kregen een registratienummer dat begon met CDN en een volgnummer gebaseerd op hun aanmelding.

De inzet en prestaties van de CANLOAN-officiëren was boven elke twijfel verheven.

De lijst van onderscheidingen en promoties is lang.

Hun inzet en moed had ook een schaduwzijde.

De balans: 128 gesneuvelden; 310 gewonden, 27 krijgsgevangen en één vermiste.

Van de gesneuvelden liggen er elf in Holten begraven.

Hun grafsteen is te herkennen aan het esdoornblad op de steen, het registratienummer beginnend met CDN, de vermelding 'Royal Canadian Infantry Corps' en het Britse regiment waarbij ze waren ingedeeld.

Begin april 1944 wordt voor Andy een aanbeveling opgesteld.

Op dat moment is hij pelotonscommandant in een infanterie trainingscentrum.

Zijn kwalificatie wordt als 'goed' aangegeven op de punten; leiderschap; karakter en motivatie.

De omschrijving luidt verder: goede educatie; prettige persoonlijkheid; flexibel in het omgaan met wisselende omstandigheden.

Na zijn inschepingsverlof gaat Andy en met hem meerdere CANLOAN-officiëren in Halifax aan boord van de 'Empress of Scotland'.

Op 11 mei 1944 komt deze lichter aan in Liverpool.

Andy wordt toegewezen aan 1/6^e Bataljon van het South Staffordshire Regiment. De geplande invasie op de Franse kust is aanstaande. Er blijven maar enkele weken over voor Andy om aan de Britse 'exercities' te wennen. Andy en het regiment horen niet bij de eerste landingstroepen.

	sail.
28	M.T. Party Still at sea. All personal cleaned their Rifles.
	MARCHING TROOPS Set sail at 2030hrs.
29	M.T. Party Landed at JUNO Sector at 0900hrs without Casualties
	and moved up to Conc Area VILLIERS - LE - SCE 8980 where trenches were dug and vehicles were camouflaged.
	MARCHING TROOPS Arrived at JUNO Sector at 1000hrs and joined the Bn at 1600hrs in Conc Area.
30	Bn moved fwd to LA MARE 000786 and dug themselves in.
	Order No. 3

Volgens het oorlogsdagboek komen ze op 29 juni 1944 aan land op Juno Beach.

Op 7 juli 1944 komt Andy's regiment voor het eerst in actie tijdens Operatie Charnwood, een grootschalige aanval op de stad Caen. Iets informatie uit de notities van het hoofdkwartier:

Op 8 juli 1944 braken de mannen van het 1/6 South Staffordshire Regiment vanuit hun posities bij Cambes door de Duitse linies. Ze rukten onder moordend vijandelijk vuur en door mijnenvelden op richting de dorpen La Bijude, Galmanche en Saint-Contest. Veel militairen sneuvelden hierbij in de omliggende boomgaarden. Terwijl andere eenheden verder oprukten naar Caen, bleef een deel van het 1/6 South Staffords bij Cambes achter om de achtergebleven Duitse sluipschutters uit te schakelen die de geallieerde transportlijnen bestookten.

Andy raakt op 10 juli 1944 gewond. Hij krijgt scherven van een mortiergranaat in zijn linker kuit en wordt geevacueerd naar het 4^e Canadian General Hospital in Basingstoke, Engeland.

Andy wordt op 21 augustus 1944 ontslagen uit het hospitaal, hij wordt administratief heen en weer geschoven tussen verschillende reserve-eenheden. Half november 1944 volgt hij nog een week een cursus aan de 'Hygiëne School' van het leger. Op 16 januari '45 wordt Andy vader van een dochter die Mary Linda wordt genoemd.

Op 3 februari 1945 komt Andy weer terug op het vasteland van Europa. Zoals gebruikelijk met terugkerende militairen wordt Andy eerst geplaatst bij een Reinforcement Holding Unit (R.H.U.).

Een R.H.U. was een tijdelijk legeronderdeel van het Britse leger. Opgericht om militaire versterkingen op te vangen, te organiseren en door te sturen naar het front. Militairen verbleven hier nadat ze hun basistraining hadden afgerond, hersteld waren van verwondingen in het hospitaal, of als hun oude eenheid was opgeheven.

Na een week actief te zijn geweest in een Casualty Retraining Center om weer up-to-date te worden, wordt Andy op 27 februari '45 ingedeeld bij de Gordon Highlanders. Zijn dossier heeft daarna nog maar één aantekening: 'Killed in Action'.

Het oorlogsdagboek van het regiment geeft iets meer informatie.

*Het 1e Gordons-regiment had als opdracht de stad Rees te zuiveren. De troepen werden de Rijn overgezet in Buffalo's. (Amfibische tanks-hs)
Compagnieën B en C trokken over zo'n driehonderd meter open grasland naar de dijk, waar ze profiteerden van een rookgordijn. Na hevige gevechten in geïsoleerde huizenposities behaalden ook zij succes.*

In het open gebied tussen dijk en stadsrand is Luitenant Anderson Rodger gesneuveld. Het regiment werd hier bijna twee dagen vastgezet door de verdediging.

In een interview met een CANLOAN-officier van een ander peloton van de Gordon Highlanders na de oorlog wordt duidelijk wat er gebeurde.

Gordons op de dijk bij Rees

Andy, met een deel van zijn peloton, maakte gebruik van de loopgraven die de Duitsers hadden aangelegd. Deze stellingen lagen onder vuur van machinegeweren en het zware 88-er geschut. Andy en zijn pelotonssergeant werden getroffen door een granaat uit dit geschut en waren beide opslag dood. Ze kregen allebei een tijdelijk graf aan de oever van de rivier.

Andy krijgt op 14 augustus 1946 zijn definitieve rustplaats op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten in plot 4; rij H; graf 3.

Toegekend werden hem:

De 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Op zijn grafsteen staat:

**"And I give to them
Eternal life;
And they shall never perish"**
St. John X.28

Vertaald:

"En Ik geef hun
Eeuwig leven,
en zij zullen nooit verloren gaan."

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives; wikipedia, wartimesproject.com; codeword CANLOAN ISBN 1-55002-167-2